

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **I. P.**, zastoupená Mgr. Matějem Šedivým, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2018, č. j. CPR-2191-2/ČJ-2018-930310-V246, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2018, č. j. 1 A 11/2018 - 20, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2018, č. j. 1 A 11/2018 - 20, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 13. 4. 2018, č. j. 1 A 11/2018 - 20, (dále „napadený rozsudek“), jímž městský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2018, č. j. CPR-2191-2/ČJ-2018-930310-V246, (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 21. 12. 2017, č. j.: KRPA-464158-20/ČJ-2017-000022, kterým bylo stěžovatelce podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce jednoho roku. Důvodem rozhodnutí bylo zjištění, že stěžovatelka od 17. 8. 2017 do 20. 12. 2017 pobývala na území České republiky neoprávněně.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku. Důsledky rozhodnutí o správním vyhoštění samy o sobě zakládají důvody pro přiznání odkladného účinku a významně převyšují potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám, či potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu. Veřejný zájem nelze podle

stěžovatelky stavět do konfliktu se zájmem stěžovatelky na spravedlivý proces, jelikož zájem jednotlivce převyšuje jakýkoliv důležitý veřejný zájem. Stěžovatelka dále cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu k odkladnému účinku. Stěžovatelka nijak netěží z celkové délky řízení, v řízení si nepočíná obstrukčně, s příslušnými orgány od počátku řízení spolupracuje a domáhá se toliko toho, aby jí bylo uloženo správní vyhoštění s kratší dobou platnosti. Je srozuměna s tím, že bude v budoucnu nucena vycestovat z území České republiky, ale domnívá se, že není nezbytně nutné, aby její nucené vycestování předcházelo před rozhodnutím o kasační stížnosti.

[3] Žalovaná navrhla zamítnutí návrhu, neboť stěžovatelka neuvedla žádné relevantní důvody, proč by měl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

[4] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelčin návrh je důvodný a **odkladný účinek kasační stížnosti přiznal**.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „*kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*“ Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „*soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*“

[6] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] K první podmínce Nejvyšší správní soud uvádí, že v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, dospěl k následujícímu právnímu závěru: „*Je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.) netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání.*“ Dále v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, dospěl k závěru, že *pro výkon práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby stěžovatel, byť zastoupen advokátem, mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti.*

[8] Stěžovatelka újmu (nemožnost zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti) tvrdila a Nejvyšší správní soud je toho názoru, že uvedená újma je nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nelze totiž bez dalšího dovozovat, že by přiznání odkladného účinku v tomto případě vůbec mohlo jiným osobám jakoukoliv újmu způsobit. První podmínka je tak splněna. Ke druhé podmínce Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že se neztotožňuje s tvrzením stěžovatelky, že veřejný zájem nelze stavět do konfliktu s jejím zájmem na

pokračování

spravedlivý proces. Podle výslovné zákonné dikce lze odkladný účinek přiznat pouze za podmínky, že není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud však neshledal, že by v daném případě bylo posečkání s výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. K naplnění veřejného zájmu na tom, aby se na území zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád, může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí. Druhá podmínka je tudíž také naplněna.

[9] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí městského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotyčné řízení vedlo. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalované. Závěrem Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu